# SKATTENYTT

*Officiellt organ för Taxeringsnämndsordförandenas Riksförbund*

**Nr 7 1966** **Årgång 16**

DISTRIBUTÖR AV
MEDDELANDEN FRÅN RIKSSKATTENÄMNDEN


# Beräkning av ingångsvärde i jordstyckningsrörelse

*Av revisionsintendenten Ola Sjögren*

Den kraftigt ökade byggnadsverksamheten, speciellt inom och i närheten av tätorter samt sommarstugebebyggelsen vid våra kuster, har medfört, att avyttringen av tomter och mark därstädes blivit märkbart större och därigenom kommit att framstå såsom mera yrkesmässig än den försäljning, som tidigare förekommit. Onekligen har också i vissa län den yrkesmässiga jordstyckningsverksamheten starkt intensifierats. Detta har bl. a. resulterat i att allt flera skattskyldiga taxeras för inkomst av jordstyckningsrörelse. Antalet ansökningar till riksskattenämnden om förhandsbesked i taxeringsfrågor angående huruvida försäljning av tomter eller andra markområden skall anses hänförlig till rörelse eller icke har också i vissa län under senare år kraftigt stigit. Det osäkra rättsläget på området och de betydande skattekonsekvenser, ett hänförande av försäljning av mark till rörelse kan medföra, är en naturlig förklaring till den växande mängden ärenden rörande förhandsbesked.

Bortsett från stadgandet i punkt 1 av anvisningarna till 28 § kommunalskattelagen saknas fasta regler i vår skattelagstiftning i vad avser beskattning av jordstyckningsrörelse. I praktiken torde man endast ha att hålla sig till regeringsrättens praxis samt riksskattenämndens förhandsbesked. Det är ofta synnerligen svårt att av rättsfallen dra några bestämda slutsatser beträffande innebörden av gällande rätt för gränsfallens del.

Många och besvärliga problem är för handen, när fråga är om beskattning av jordstyckningsrörelse. Inte minst gäller detta, när man skall beräkna ingångsvärdet för den i jordstyckningsrörelsen ingående marken.



Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-19 19:03:36

**Allmänna principer**

I princip skall inkomstberäkningen vid jordstyckningsrörelse ske enligt bokföringsmässiga grunder. Tomterna eller markområdena är alltså att betrakta som varulager i rörelsen. I en sådan rörelse med bokföringsmässig inkomstredovisning bör som regel värdet av tomtlagret icke upptagas till lägre belopp än ingångsvärdet för detsamma, enär nedskrivning på grund av risk för prisfall och förlust i allmänhet icke torde vara motiverad.

När den yrkesmässiga jordstyckningsverksamheten utövas av en jordbrukare med kontantmässig inkomstredovisning, brukar av praktiska skäl hänsyn till in- och utgående lager av tomtmark ej tagas vid inkomstberäkningen.

Det kan också nämnas, att möjlighet att vägra avdrag för ingångsvärde — under förmenande att detta konsumerats vid tidigare obeskattade försäljningar — endast torde föreligga, om den skattskyldige icke kan anses ha varit i god tro, när han ej deklarerat sin försäljning av mark såsom rörelse enligt bokföringsmässiga grunder.

Beträffande beräkningen av ingångsvärdet är tillvägagångssättet olika, då fråga är om markområden, som inköpts i syfte att omedelbart styckas och försäljas som tomter, och när sådant syfte ej förelegat — den skattskyldige kan tänkas ha anskaffat fastigheten för att å densamma bedriva jordbruk, och först långt senare har han börjat att yrkesmässigt avyttra tomter från sin egendom.

I förstnämnda fall är ingångsvärdet för råmarken lika med inköpspriset för densamma. För att belysa ett fall, där ett markområde ansetts ha inköpts i syfte att styckas och exploateras, må nämnas ett kammarrättsutslag den 7 maj 1963, avseende en inkomsttaxering år 1960 i Särö kommun i Hallands län. Oaktat målet gått vidare till regeringsrätten och utslag där ännu ej meddelats, bör kammarrättsutslaget ändå vara av intresse för belysande av den metod, som tillämpats vid beräkningen av ingångsvärdet för marken.

Nu ifrågavarande skattskyldig hade under åren 1945 och 1946 för en sammanlagd köpeskilling av 55.000 kronor förvärvat tre markområden om tillhopa 165.609 m², vilka sammanlagts till en fastighet år 1949. Från nämnda fastighet hade avstyckats 52 tomter med en sammanlagd areal av 94.787 m² (= den effektiva tomtmarken), vilka alla utom sex stycken på sammanlagt 11.906 m² försålts under åren 1957—1959. Byggnadsplan för fastigheten hade fastställts år 1952. Prövningsnämnden ansåg jordstyckningsrörelse föreligga. Den skattskyldiges kostnad för exploatering av området utgjorde 65.554 kronor. Kostnaden för förvärv av tomtmarken samt för avstyckning- och försäljningskostnader uppgick sammanlagt till 1 krona 27 öre per m², därvid köpeskillingen för marken plus exploateringskostnaderna slagits ut på arealen av den effektiva tomtmarken

$$\left(\frac{55000 + 65554}{94787}\right).$$

Nämnda 1 krona 27 avrundades till 1 krona 30 öre per m², vilket prövningsnämnden ansåg utgöra den skattskyldiges ingångsvärde för tomtmarken. Kammarrätten, dit målet gick vidare, fann i likhet med prövningsnämnden, att jordstyckningsrörelse förelåg, samt att med hänsyn till omständigheterna vid förvärven av de områden, från vilka tomter sålts, samt de i nära anslutning till förvärven vidtagna åtgärderna anskaffningskostnaden för områdena, 55.000 kronor,



Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-19 19:03:36

skulle anses utgöra det ursprungliga ingångsvärde, för vilket jämte senare nedlagda kostnader, 65.554 kronor, avdrag fick göras vid beräkning av vinsten av jordstyckningsrörelsen.

Om ett i gång varande jordstyckningsföretag inköper nya markområden för exploatering, blir ingångsvärdet för ett sådant markområde lika med inköpspriset jämte å området belöpande exploateringskostnader.

Svårare är det att beräkna ingångsvärdet i sådana fall, där syfte ej förelegat att bedriva jordstyckningsrörelse, när fastigheten förvärvades. Såsom ingångsvärde bör då principiellt upptagas det värde, som den i jordstyckningsrörelsen ingående marken ägde i odelat skick vid den tidpunkt, då jordstyckningsrörelsen tog sin början, oavsett om detta värde överstiger det för den skattskyldige gällande anskaffningsvärdet. För att kunna bestämma detta ingångsvärde måste man alltså söka utröna, vad en förståndig köpare (tomtexploatör) skolat vilja betala för området. Tillvägagångssättet härvidlag har endast sparsamt berörts i skattelitteraturen.

Såsom exempel på hur ingångsvärdet i fall, varom nu är fråga, kan beräknas, må anföras följande rättsfall (RÅ 1941 Fi 211). Rättsfallet är visserligen gammalt men kan dock tjäna till viss ledning för belysning av metodiken.

Den skattskyldige, som idkade jordbruk, hade under år 1936 sålt sex tomter för tillhopa 10.162 kronor. Han hade förvärvat den jord, från vilken han avyttrade tomter, för mer än 40 år sedan. Landskamreraren ansåg, att den skattskyldige bedrivit jordstyckningsrörelse. Nettointäkten därav beräknades av prövningsnämnden till 7.096 kronor. Den skattskyldige klagade, hos kammarrätten och bestred i första hand, att yrkesmässig tomtförsäljning skett. Byggnadsplan hade fastställts år 1935. Den i planen ingående marken hade en areal av över 10,1 hektar, varav tomtmarken utgjorde 6,84 hektar. Vid beräkning av ingångsvärdet för den i jordstyckningsrörelsen ingående marken åberopade klaganden en år 1932 av tremannanämnd förrättad värdering av mark å det område, från vilket nu ifrågavarande sex tomter försålts. Vid sagda värdering hade marken åsatts ett värde av 50 öre per m². Vid en liknande förrättning år 1933 beträffande mark i omedelbart grannskap till det tidigare nämnda området sattes värdet till 1 krona 50 öre per m². Arealen av de sex tomterna inklusive deras andel i gatumark m. m. utgjorde 9.750 m². Ingångsvärdet för marken borde då enligt klaganden sättas till lägst 75 öre per m² eller 7.312 kronor. Sedan avdrag därjämte medgivits för kostnader för avstyckning, relaxering, resolution om sammanläggning, gravationsbevis och förbättring av åkerjord, sammanlagt 921 kronor 11 öre, skulle vinsten å tomtförsäljningarna — därest över huvud taget beskattning borde ske — beräknas till högst 1.929 kronor. Kammarrätten ansåg emellertid i likhet med prövningsnämnden, att vinsten borde uppskattas till 7.096 kronor. Den skattskyldige besvärade sig hos regeringsrätten och anförde, att det ingångsvärde, för vilket han erhållit avdrag, endast motsvarade markens värde vid utnyttjande för jordbruksändamål. Det innefattade enligt klaganden icke det däråvilande tomtvärdet, vilket fick anses finnas redan vid tiden för jordstyckningsrörelsens igångsättande. Klaganden hävdade vidare, att rörelsen ej börjat förrän år 1935, då bygg-



Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-19 19:03:36

nadsplan fastställts. Regeringsrätten förklarade, att klaganden bedrivit jordstyckningsrörelse men ansåg inkomsten därav icke ha överstigit 2.000 kronor. Regeringsrätten synes således här i stort ha godtagit klagandens beräkning av ingångsvärdet för marken.

Vid fastställande av ingångsvärde skall man, såsom av det föregående torde ha framgått, inrikta sig på att få fram ett à-pris per m². Att uppskatta nettointäkten av jordstyckningsrörelsen till viss procent av försäljningssumman är ur flera synpunkter olämpligt och bör icke ske. Svårigheter att beräkna ingångsvärdet för ett markområde utgör ej tillräckliga skäl för avsteg från denna princip.

**Tillvägagångssätt i praktiken**

Vad i det föregående anförts torde behöva kompletteras med mera konkreta anvisningar om hur man i praktiken kan förfara, när det gäller att beräkna ingångsvärdet. I det följande bortses från de som regel enklare fallen, när inköpspriset för markområdet kan sättas lika med ingångsvärdet för råmarken. Då jordstyckarna i stor utsträckning är jordbrukare med s. k. kontantmässig inkomstredovisning antages vidare, att ordnad bokföring saknas.

En metod är att medelst kända köp av jämförbar mark, som ingått i jordstyckningsrörelse, helst i så nära anslutning till det aktuella värderingsobjektet som möjligt, söka beräkna dettas ingångsvärde. För att spåra upp lämpliga jämförelseobjekt kan värdefulla upplysningar erhållas vid genomgång av lagfartsbevis samt genom inhämtande av uppgifter från lantmäterikontor och domsagor samt från det kartotek, som å taxeringssektionen brukar finnas över sådana skattskyldiga, vilka bedriver jordstyckningsrörelse, och där utredning om ingångsvärden redan företagits. Vid val av jämförelseobjekt måste man också beakta, att dettas beskaffenhet och användbarhet så nära som möjligt överensstämmer med det aktuella värderingsobjektets. Av värde är givetvis om man kan besöka såväl det område, man skall värdera, som jämförelseobjekten. Tyvärr medhinnes detta sällan.

Såsom tidigare angivits skall ingångsvärdet hänföra sig till den tidpunkt, då jordstyckningsrörelsen påbörjats. Därest markvärdestegring förekommit under den tid, som kan ha förflutit mellan tiden för en tomtexploatörs förvärv av jämförelseobjektet och det område, som nu skall värderas, måste skälig hänsyn härtill tagas. Det index, som skall användas för omräkningen, bör ha beräknats på grundval av en köpeskillingsstatistik för tomtexploatörers köp av mark i odelat skick under den ifrågavarande tidsperioden. En köpeskillingsstatistik baserad på prisutvecklingen vid en styckvis försäljning av tomter under samma tid skulle sannolikt resultera i alltför höga värden för råmark och effektiv tomtmark med avseende å värderingsobjektet. Såsom bidragande orsak till att prisstegringen är kraftigare för enstaka tomter än för större markområden kan exempelvis nämnas ökade räntekostnader vid längre exploateringstid samt det förhållandet, att den större kapitalinsatsen vid ett mera omfattande fastighetsförvärv reducerar antalet presumtiva köpare. Om man på grund av omständigheterna endast skulle ha att tillgå en på tomtförsäljning styckvis grundad köpeskillingsstatistik, måste man alltså i skälig grad reducera de med ledning av en sådan statistik framräknade priserna å



Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-19 19:03:36

råmark och effektiv tomtmark för värderingsobjektet.

Sedan det på ovan angivna sätt beräknade ingångsvärdet, som är ett råmarksvärde, bestämts utredes huru stor del av den totala arealen, som utgör effektiv tomtmark. En viss del av råmarken går ju som regel åt till vägar, grönområden m. m. Uppgift härom brukar kunna erhållas från lantmäterikontor eller genom studium av kartor. Sedan detta är avklarat, uträknas m²-priset för den effektiva tomtmarken. Har jordstyckaren haft kostnader för upprättande av byggnadsplan, anläggning av vägar, brunnar, avlopp etc., bör jämväl dessa inräknas i ingångsvärdet. Det är av vikt, att även m²-priset för den effektiva tomtmarken inklusive dessa exploateringskostnader uträknas.

Om ett tillräckligt antal utredningar beträffande ingångsvärden för mark inom en viss region företagits, kan ofta så småningom en någorlunda säker uppfattning vinnas om hur stor procentuell del, ingångsvärdet kan beräknas utgöra av köpeskillingen för den tomtmark, som under det år, jordstyckningsrörelsen började, avyttrats inom denna region. Detta underlättar givetvis det praktiska taxeringsarbetet.

Vad i det föregående sagts beträffande förfaringssättet vid beräkning av ingångsvärde gäller alltså då jämförelseobjektet finns att tillgå. I de fall man ej har jämförelseobjekt, måste andra metoder användas för beräkningen av ingångsvärdet.

Man kan exempelvis tänka sig det förhållandet, att en person sålt tomter från sin fastighet i sådan omfattning och på ett sådant sätt, att jordstyckningsrörelse föreligger. Det finns emellertid ingen person i trakten, som utövar eller utövat någon försäljning av mark. Det kan kanske vara en nejd, dit relativt få människor önskat förlägga sin fritidsverksamhet, och där den nu aktuella fastigheten är den enda, som lämpar sig för fritidsbebyggelse. På vilket sätt skall här ingångsvärdet kunna beräknas?

En metod är att låta en sakkunnig person, exempelvis en lantmätare, verkställa en värdering av den i jordstyckningsrörelsen ingående marken. Värderingen skall gå ut på att beräkna markens värde vid utnyttjande för tomtexploatering.

En annan metod, som kan vara tvungen att tillgripas, ifall sakkunnig värderingsman av någon anledning icke kan anlitas, är, att man med ledning av de köpeskillingar, den skattskyldige erhållit vid sina tomtförsäljningar det år, jordstyckningsrörelsen får anses påbörjad, söker beräkna ett skäligt ingångsvärde. Denna metod bör dock endast användas, då ingångsvärdet icke går att på annat sätt beräkna. Skulle till äventyrs fastigheten vid fastighetstaxeringen ha åsatts tomt- och industrivärde, kan måhända en viss vägledning härav erhållas. Vid själva beräkningen av ingångsvärdet utgår man från att det m²-pris, den skattskyldige betingat sig, inkluderar skälig handelsvinst. Har han haft exploateringskostnader, bör dessa inräknas i ingångsvärdet. När det gäller att uppskatta hur stor del av tomtförsäljningspriset, som bör motsvara skälig handelsvinst, kan viss ledning erhållas från de utredningar, som tidigare företagits beträffande ingångsvärden för mark i sådana regioner, där jämförelseobjekt funnits att tillgå vid beräkningarna. Osäkerhet vidlåder givetvis på dylikt sätt uppskattade ingångsvärden, och försiktighet tillrådes vid användningen av denna metod, särskilt som det kan vara diskutabelt, om senast sålda tomter tillhört



Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-19 19:03:36

lagret redan vid tidpunkten för den första yrkesmässiga försäljningen.

**Speciella problem**

I denna framställning bör även nämnas något om hur ingångsvärdet skall beräknas, i följande fall, nämligen

när fråga är om benefika förvärv av mark,

vid förvärv av mark genom byte,

när mark förvärvats mot vederlag av livränta.

Om mark ingår som lagertillgång i en av den avlidne bedriven jordstyckningsrörelse, anses *dödsbos försäljning* av sådan tillgång innebära, att dödsboet fortsatt att driva rörelsen. Ingångsvärdet för dödsboet bör därför bli detsamma som för den avlidne. Vad nu sagts torde framgå bl. a. av regeringsrättsutslagen den 29/3 1962 (RÅ 1962 Fi 628) och 30/4 1963 (RÅ 1963: ref. 21), det senare i anledning av besvär över ett förhandsbesked från riksskattenämnden.

Därest en person genom *arvskifte* förvärvat fastighet eller andel i fastighet, å vilken tidigare bedrivits jordstyckningsrörelse, torde — såvitt arvingen ej själv verkställt försäljningar, som är hänförliga till jordstyckningsrörelse eller yrkesmässig handel med fastigheter — en s. k. klumpförsäljning av vad han fått genom arvskiftet icke konstituera jordstyckningsrörelse. Detta framgår av två regeringsrättsutslag i anledning av besvär över förhandsbesked från riksskattenämnden, givna den 28/5 1957 (RN 1957 nr 4: 1 a) samt 30/4 1963 (RÅ 1963: ref. 21).

Eljest torde det vara svårt att föra i bevis, att markavyttringar från fastighet, som förvärvats genom arvskifte, och från vilken tidigare yrkesmässig tomtförsäljning bedrivits, icke skall vara hänförliga till jordstyckningsrörelse. Hur ingångsvärdet för marken i denna rörelse skall beräknas beröres i ett regeringsrättsutslag den 13/10 1964 (RÅ 1964 Fi 1709). Omständigheterna var där följande. Klaganden hade genom arvskifte år 1953 efter sin fader erhållit bl. a. 1/3-del av två jordbruksfastigheter. Från den ena fastigheten hade fadern sålt ett 20-tal tomter under åren 1945—1953. Han hade dock ej blivit beskattad för inkomst av dessa försäljningar. Under åren 1954, 1955 och 1957 hade klaganden gemensamt med två bröder, vilka ägde 2/3-delar av fastigheterna, försålt åtta tomter från den andra fastigheten, vilket ej medfört beskattning, samt under år 1959 ett område av 3.081 m² för 7.700 kronor från den först nämnda fastigheten. Prövningsnämnden medgav vid beräkning av inkomst av jordstyckningsrörelse avseende sistnämnda försäljning avdrag för markens ingångsvärde med en krona per m², vilket var detsamma som faderns försäljningspris år 1945. Klaganden yrkade hos kammarrätten att icke bli beskattad för inkomst av jordstyckningsrörelse, samt i andra hand att ingångsvärdet bestämdes till 3 kronor eller 2 kronor 50 öre per m², motsvarande på orten rådande tomtpris år 1959 respektive år 1953. Kammarrätten, som ej gjorde ändring i prövningsnämndens beslut, ansåg, att den under beskattningsåret företagna försäljningen utgjort led i en alltsedan år 1945 bedriven jordstyckningsrörelse, samt att klaganden icke var berättigad till avdrag för högre ingångsvärde, än det som gällt för klagandens fader. Regeringsrätten lämnade besvären utan bifall med den motiveringen, att den under beskattningsåret verkställda mark-



Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-19 19:03:36

försäljningen var att anse såsom led i jordstyckningsrörelse, samt att utredningen i målet icke föranledde till att vid beräkning av inkomst av rörelse avdrag för markens ingångsvärde borde ske med högre belopp än en krona per m².

Om regeringsrättens utslag innebär, att arvtagaren ansetts ha börjat ny jordstyckningsrörelse, och att nytt ingångsvärde — alltså ej arvlåtarens — skulle gälla för den nya rörelsen är vanskligt att yttra sig om. Utslaget kan därför inte anses fullt klarläggande (jfr RN 1962 nr 6:6 d).

Vid *gåva* gäller för beräkning av ingångsvärde följande.

Om en person, som bedrivit jordstyckningsrörelse, ger bort ett antal tomter, och gåvotagaren sedan på en gång till en och samma köpare säljer dessa tomter, anses gåvotagaren, såvitt denne ej bedrivit jordstyckningsrörelse eller yrkesmässig handel med fastigheter, icke härigenom ha påbörjat sådan rörelse. Detta framgår av regeringsrättens utslag den 5/11 1957 (RN 1958 nr 1:11) i anledning av besvär över förhandsbesked från riksskattenämnden. Därest gåvotagaren i stället successivt försålt sina tomter, beror det på i vilken utsträckning försäljning skett, om han skall anses ha bedrivit jordstyckningsrörelse. Ingångsvärdet för den som gåva bekomna marken skall i så fall beräknas till saluvärdet vid det tillfälle, gåvotagaren börjat rörelsen.

I ett utslag den 23/10 1956 (RÅ 1956 Fi 1528) har regeringsrätten beräknat ingångsvärdet för den tomtmark, en person erhållit i gåva, till tomtmarkens saluvärde vid gåvotillfället. En tänkbar möjlighet till att denna tidpunkt angivits och icke tiden för jordstyckningsrörelsens början kan vara, att gåvotagaren kanske redan vid gåvotillfället bedrev jordstyckningsrörelse och alltså införlivade gåvan med sin igång varande rörelse.[1] I dylika fall skall ingångsvärdet för gåvan anknyta till saluvärdet vid gåvotillfället.

Ifall en person ger bort en hel fastighet jämte däråbedriven jordstyckningsrörelse eller ideell andel därav och gåvotagaren därefter avyttrar vad han fått i gåva, skall detta enligt regeringsrättens utslag den 21/1 1964 (RÅ 1964 ref 3) i anledning av besvär över förhandsbesked från riksskattenämnden innebära, att gåvotagaren får anses ha fortsatt givarens jordstyckningsrörelse. Följaktligen skall gåvotagarens ingångsvärde för marken vara detsamma som givarens.

Även av regeringsrättsutslagen den 15/3 1962 (RÅ 1962: ref. 20) samt den 13/10 1964 (RÅ 1964 Fi 1701) framgår att gåva av hel fastighet, varå jordstyckningsrörelse bedrivits, medför, att gåvotagarens avyttringar av mark från fastigheten anses utgöra en fortsättning av givarens rörelse, samt att samma ingångsvärde skall gälla för givare och gåvotagare.

Frågan om till vilket ingångsvärde en genom *byte* förvärvad fastighet skall upptagas beröres i ett utslag från regeringsrätten den 1/3 1960 (RÅ 1960 Fi 427). En person, som år 1939 påbörjat jordstyckningsrörelse, hade samma år bytt en villafastighet med ett taxeringsvärde av 29.000 kronor mot styckningsfastigheter med taxeringsvärde av 18.000 kronor. Prövningsnämnden beräknade ingångsvärdet för styckningsfastigheterna till 29.000 kronor. Den skattskyldige hävdade, att villafastigheten haft ett värde av lägst 50.000 kronor. Såväl kammarrätten som regeringsrätten ansåg emellertid icke,

[1] Han hade köpt två tomter av givaren året innan gåvotillfället.



Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-19 19:03:36

att den skattskyldige förebragt erforderlig utredning till stöd för att marken vid tiden för jordstyckningsrörelsens början haft ett högre värde än vad som motsvarade villafastighetens taxeringsvärde.

I ovannämnda rättsfall var tidpunkten för jordstyckningsrörelsens början och den inbytta fastighetens införlivande med rörelsen densamma. Ingångsvärdet för genom byte förvärvad mark skall beräknas till allmänna saluvärdet av denna vid den tidpunkt, införlivningen med rörelsen sker.

Slutligen skall det fall behandlas, som avser ingångsvärde å tomtmark, vilken förvärvats mot *vederlag av livränta.* Här må angivas två regeringsrättsutslag, den 3/3 1959 (RN 1959 nr 4:4) respektive 2/3 1965, båda i anledning av besvär över förhandsbesked från riksskattenämnden, där frågan om huruvida köpare av mark, som utgör varulager i jordstyckningsrörelse, i dylika fall äger rätt tillgodoräkna sig ingångsvärde å sådant markköp. I båda fallen yrkade sökandena att såsom ingångsvärde få avräkna livräntans kapitaliserade värde. Regeringsrätten fann emellertid liksom riksskattenämnden, att utgivarna av vederlaget icke vid inkomsttaxeringen ägde tillgodoräkna sig yrkat ingångsvärde å tomtmarken. Vidare förklarades att vederlaget för denna skulle inkomstbeskattas hos säljarna endast i den mån årsbeloppen bleve för dem tillgängliga för lyftning, samt att köparna skulle äga rätt till avdrag för årsbeloppen i den mån dessa utbetalades.[1]

[1] I rättsfallet från 1959 var två ledamöter i RR skiljaktiga beträffande motiveringen på så sätt att de lämnade besvären utan bifall. Skiljaktigheten kan ha tagit sikte på det förhållandet att utgången — såsom den blev — i vissa tänkbara lägen kan bli orimligt hård. T ex om den, som överlåter tomtområde mot livränta, har haft ett högt ingångsvärde. För detta kvarvarande värde erhålles ej avdrag och förvärvarnas avdrag är lägre.

*Red.*

På begäran av postverket vill TOR framföra en vädjan till taxeringsfunktionärerna att på kuverten till utgående post angiva avsändaren med sådan fullständighet (namn och postadress), att ev. returer utan närmare efterforskning kan återställas till den, som expedierat skrivelsen.



Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-19 19:03:36